

Domstolens beslut (fjärde avdelningen) av den 6 april 2006 (begäran om förhandsavgörande från Hof van Cassatie van België – Belgien) – Reyniers & Sogama BVBA mot Belgisch Interventie – en Restitutiebureau, belgiska staten

(Mål C-407/05) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 104.3 första stycket i rättegångsreglerna — Uppbörd av importtullar — Bevis på transaktionens lagenlighet eller orten där överträdelsen eller oegentligheten begåtts — Följd av att uppgift inte lämnats till den huvudansvarige om fristen för att inkomma med bevis)

(2006/C 178/24)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van Cassatie van België

Part i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Reyniers & Sogama BVBA

Motpart: Belgisch Interventie – en Restitutiebureau, belgiska staten

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Hof van Cassatie van België – Tolkning av artikel 11a i kommissionens förordning (EEG) nr 1062/87 av den 27 mars 1987 om tillämpningsföreskrifter och bestämmelser för att förenkla reglerna om gemenskapstransitering (EGT L 107, s.1), som infördes genom artikel 1 i kommissionens förordning (EEG) nr 1429/90 av den 29 maj 1990 om ändring av förordning (EEG) nr 1062/87 (EGT L 137, s.1), av artikel 34 i rådets förordning (EEG) nr 2726/90 av den 17 september 1990 om gemenskapstransitering (EGT L 262, s.1) och av artikel 49 i kommissionens förordning (EEG) nr 1214/92 av den 21 april 1992 om tillämpningsföreskrifter och bestämmelser för att förenkla reglerna om gemenskapstransitering (EGT L 132, s. 1) – Uppbörd av importtullar – Anmodan från avgångskontoret till den huvudansvarige om att den senare skall inkomma med bevis på transaktionens lagenlighet eller orten för överträdelsen – Uppgift om tidsfrist saknas – Följder beträffande lagenligheten av anmodan och uppbörden av tullskulden

Avgörande

Artikel 36.3 i rådets förordning (EEG) nr 222/77 av den 13 december 1976 om gemenskapstransitering, i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 474/90 av den 22 februari 1990 för att avskaffa överlämnande av transiteringsintyg vid överskridande av en inre gräns inom gemenskapen, jämförd med artikel 11a i kommissionens förordning (EEG) nr 1062/87 av den 27 mars 1987 om tillämpningsföreskrifter och bestämmelser för att förenkla reglerna om gemenskapstransitering, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EEG) nr 1429/90 av den 29 maj 1990, och av artikel 34 i rådets förordning (EEG) nr 2726/90 av den 17 september 1990 om gemenskapstransitering, jämförd med artikel 49 i kommissionens förordning (EEG) nr 1214/92 av den 21 april 1992 om tillämpningsföreskrifter och bestämmelser för att förenkla reglerna om gemenskapstransitering skall tolkas så att det är obligatoriskt för avgångskontoret att för den som deklarerar ange den tremånadersfrist inom vilken bevis på transaktionens lagenlighet eller orten där överträdelsen eller oegentligheten verkligen begicks kan ges in till avgångskontoret, tillfyllest för de behöriga myndigheterna, så att den behöriga myndigheten kan vidta åtgärder för uppbörd av tullen först efter det att det uttryckligen angetts för den som deklarerar att vederbörande har tre månader för att inkomma med nämnda bevis och då nämnda bevis inte inkommit inom tremånadersfristen.

⁽¹⁾ EUT C 22, 28.1.2006.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden den 26 april 2006 – Staatssecretaris van Financiën mot Orange European Smallcap Fund N.V.

(Mål C-194/06)

(2006/C 178/25)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden.